

## REDACTIONEEL

PROF. DR. O. BACKER DIRKS  
MET EMERITAAT

Met ingang van 1 december van dit jaar heeft Prof. Dr. O. Backer Dirks zijn lange loopbaan aan de Utrechtse universiteit 'definitief' besloten met het neerleggen van zijn ambt als hoogleeraar in de Preventieve en Sociale Tandheelkunde. Weinige kroondocenten hebben als hij hun taken en functies in zo sterke mate naar de samenleving doorgetrokken. Er zijn ook weinig projecten binnen zijn wetenschapsgebied in dit land waarbij hij niet op enigerlei wijze betrokken is. Het is daarom nauwelijks denkbaar dat op gemelde datum voorgoed een einde is gekomen aan zijn werkzaamheden.

Op 8 oktober 1982 heeft zijn vakgroep ter gelegenheid van dit toen op handen zijnde afscheid een symposium doen plaatsvinden, waarin in een aantal voordrachten een beeld werd geschetst van de terreinen van onderzoek en onderwijs, waarop leven en werken van Backer Dirks zich afspeelden. De Redactie van dit tijdschrift acht het vanzelfsprekend een voorrecht in de gelegenheid te zijn gesteld uitvoerig aan deze gebeurtenis aandacht te kunnen schenken door het publiceren van de gehouden voordrachten. De lezer zal hierin een goed, doch zeker geen volledig beeld aantreffen van de loopbaan van de grondlegger van de preventieve tandheelkunde in Nederland.

Het sturend brein in de beginfase van het wetenschappelijk werk in Utrecht was Prof. Dr. K. C. Winkler die de toenmalige 'Dobbelman-werkgroep' op het goede spoor zette. Zijn bijdrage



geeft in duidelijke lijnen een historische schets van de eerste onderzoeksactiviteiten in de jaren in en na de Tweede Wereldoorlog. De sprekers na hem belichtten ieder een specifiek terrein binnen het vakgebied, zoals de inhoudsopgave dit aangeeft. In de discussie aan het slot van het symposium kwam nog eens treffend tot uitdrukking hoezeer juist het wetenschappelijk onderzoek een steeds terugkerende kritische beoordeling vereist.

De band van het Tijdschrift met de naam Backer Dirks is al oud. Zo'n halve eeuw geleden verschenen in deze kolommen reeds artikelen over het carriërvraagstuk en over de sociale tandheelkunde, uiteraard niet van de hand van de emeritus, maar ondertekend door J. J. Backer Dirks. Deze was in de naoorlogse jaren tevens een geanimeerde voorzitter van het Algemeen Bestuur van de Stichting Tijdschrift voor Tandheelkunde.

Het mag niemand verbazen wanneer zowel het carriësonderzoek en de so-

ciale tandheelkunde als ook het Tijdschrift voor de zoon vertrouwde materievormen. Backer Dirks was als het ware voorbeschikt, ook in zijn relatie tot dit orgaan. Uit de vele publikaties die in de naoorlogse jaren verschenen blijkt deze verbondenheid. Steeds weer komt naar voren hoezeer hij doordrongen is van het belang om door middel van het Tijdschrift de Nederlandse tandarts op de hoogte te houden van de vorderingen van het wetenschappelijk onderzoek in dit land. Deze instelling, hoezeer misschien ook voor de hand liggend, mag toch als voorbeeldig gekenschetst worden. Gebleken is dat publiceren in een voor internationale kringen ontoegankelijk taalgebied in genen dele afbreuk behoeft te doen aan bekendheid in het buitenland, zolang men zich maar niet tot die taal beperkt. Ondanks de toegang die de 'Dobbelman-werkgroep', de T.N.O.-werkgroep en de vakgroep Preventieve Tandheelkunde onder de leiding van Backer Dirks al van meet af aan verkreeg tot de buitenlandse wetenschappelijke tijdschriften, werd nooit verzuimd de Nederlandse professe in dit tijdschrift over de uitkomsten te informeren. Deze vorm van publikatiebewustheid sluit rechtstreeks aan bij de doelstellingen die de Redactie nastreeft. Zij waardeert dit dan ook in hoge mate.

Dat Backer Dirks daarnaast nog de zeer gewaardeerde secretaris is van het stichtingsbestuur is nog een nadere aanscherping van de verbondenheid die boven sober is toegelicht. Stichtingsbestuur en Redactie zijn heel gelukkig met een functionaris én vriend die op zo wezenlijke wijze heeft bijgedragen en nog steeds bijdraagt tot het welvaren van het Tijdschrift.

v.S.